

INFRACTIUNI CONTRA SECURITĂȚII STA-
TULUI CARACTERIZARE GENERALĂ, CAUZE,
CONDITII CARE GENEREAZĂ ORI FAVORI-
ZEAZĂ SĂVIRȘIREA FAPTELOR INDREPTA-
TE IMPOTRIVA SECURITĂȚII STATULUI.

2505944

D 008712, Vol. 1P32

18712 /
Vol part 32

TEMA : INFRACTIUNI CONTRA SECURITATII STATULUI - CARACTERIZARE GENERALA, CAU
CONDITII CARE GENEREAZA ORI FAVOR
ZEAZA SAVIRSIREA FAPTELOR INDREPT
IMPOTRIVA SECURITATII STATULUI.

I/. Infrațiuni contra securității
statului - caracterizare generală.

1.- Concept - Infrațiunile c
securității statului formează un grup dist
în cadrul părții speciale a Codului penal,
cătuind primul titlu al acesteia (art.155-

Pentru a constitui infrac
o faptă umană trebuie să fie săvârșită cu
novăție, să fie prevăzută de legea penală
prezinte gradul de pericol social necesar
tru existența unei infracțiuni.

Orice infracțiune cuprind
obiectul, subiectul, letura obiectivă și l
subiectivă.

2. Aspecte comune infracțiunilor c
securității statului.

a) Obiectul juridic generic al s
infracțiuni îl constituie relațiile sociale
căror existență și normală desfășurare sî

./.

condiționate de apărarea securității statului socialist, cuprinzând existența și consolidarea continuă a orânduirii sociale și de stat, cu toate valorile sociale componente, și anume: suveranitatea, independența, unitatea, integritatea teritoriului, întărirea economiei naționale etc.

b) Unele dintre infracțiunile contra securității statului au și un obiect juridic secundar care constă în relațiile sociale referitoare la viața, integritatea corporală sau sănătatea persoanei, la avutul obștesc etc. De exemplu, infracțiunea de atentat care pune în pericol securitatea statului, atentat contra unei colectivități și infracțiunile contra reprezentantului unui stat străin presupune o vătămare adusă vieții, integrității corporale, sănătății, libertății ori demnității persoanei. Actele de diversiune (avînd caracterul de infracțiune complexă, art.41 alin.3 Cod penal), pe lîngă obiectul juridic considerat ca special, au în toate cazurile și un obiect juridic secundar, adiacent, care constă în relațiile sociale de ordin patrimonial, referitoare la avutul obștesc, a căror ocrotire este asigurată și prin normele dreptului penal.

c) Obiectul material. De regulă,

TEMA : INFRACTIUNI CONTRA SECURITATII STATULUI - CARACTERIZARE GENERALA, CAU CONDITII CARE GENEREAZA ORI FAVORZEAZA SAVIRSIREA FAPTELOR INDREPT IMPOTRIVA SECURITATII STATULUI.

I/. Infrațiuni contra securității statului - caracterizare generală.

1.- Concept - Infrațiunile c securității statului formează un grup dist în cadrul părții speciale a Codului penal, cătuind primul titlu al acesteia (art.155-

Pentru a constitui infrac o faptă umană trebuie să fie săvîrșită cu novăție, să fie prevăzută de legea penală prezinte gradul de pericol social necesar tru existența unei infracțiuni.

Orice infracțiune cuprind obiectul, subiectul, latura obiectivă și l subiectivă.

2. Aspecte comune infracțiunilor c securității statului.

a) Obiectul juridic generic al a infracțiuni îl constituie relațiile social căror existență și normală desfășurare sî

condiționate de apărarea securității statului socialist, cuprinzînd existența și consolidarea continuă a orînduirii sociale și de stat, cu toate valorile sociale componente, și anume: suveranitatea, independența, unitatea, integritatea teritoriului, întărirea economiei naționale etc.

b) Unele dintre infracțiunile contra securității statului au și un obiect juridic secundar care constă în relațiile sociale referitoare la viața, integritatea corporală sau sănătatea persoanei, la avutul obștesc etc. De exemplu, infracțiunea de atentat care pune în pericol securitatea statului, atentat contra unei colectivități și infracțiunile contra reprezentantului unui stat străin presupune o vătămare adusă vieții, integrității corporale, sănătății, libertății ori demnității persoanei. Actele de diversiune (avînd caracterul de infracțiune complexă, art.41 alin.3 Cod penal), pe lîngă obiectul juridic considerat ca special, au în toate cazurile și un obiect juridic secundar, adiacent, care constă în relațiile sociale de ordin patrimonial, referitoare la avutul obștesc, a căror ocrotire este asigurată și prin normele dreptului penal.

c) Obiectul material. De regulă,

./.

infracțiunile contra securității statului nu au un obiect material. În anumite cazuri însă, unele infracțiuni pot avea obiect material. Astfel, divulgarea secretului care periclitează securitatea statului poate avea ca obiect material un înscris în care sînt consemnate date sau informații cu un asemenea caracter.

d) Subiecții, infracțiunilor contra securității statului au de asemenea trăsături comune. Astfel, subiect activ (autor) al acestor infracțiuni poate fi de regulă, orice persoană responsabilă. La unele infracțiuni legea cere ca autorul să aibă o anumită calitate, subiect calificat, cum ar fi aceea de cetățean român sau de persoană fără cetățenie cu domiciliul în țară (art. 155-157 Cod penal) sau de cetățean străin ori persoană fără cetățenie cu domiciliul în străinătate (art. 158 și 159 Cod penal).

Subiect al infracțiunii de sabotaj poate fi numai un funcționar sau alt salariat, astfel cum aceste noțiuni sînt definite în legea penală.

Subiect pasiv al acestor infracțiuni este în toate cazurile statul socialist, cu atributele sale esențiale, periclitat prin săvîrșirea faptelor care constituie elementul material al infracțiunilor.

e) Infracțiunile contra securității statului pot fi săvîrșite în oricare din următoarele mește de participare (coautorat, instigare, complicitate).

f) Situația premisă. Este o condiție prealabilă pentru existența infracțiunii și constă în preexistența unei realități pe care trebuie să se grefeze săvîrșirea faptei prevăzute de legea penală.

Dintre infracțiunile contra securității statului următoarele infracțiuni conțin în conținutul lor juridic o situație premisă:

- la infracțiunea de trădare și ajutarea inamicului, situația premisă constă în preexistența stării de război;

- trădarea prin transmitere de informații secrete și spionajul pot fi concepute și săvîrșite fără preexistența secretului de stat și a unui document care are un astfel de caracter;

- atentatul - care pune în pericol securitatea statului implică preexistența unei persoane care îndeplinește o funcție importantă de stat sau obștească;

- actele de diversiune implică preexistența unor bunuri materiale care să fie de asemenea importantă încît distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare

fie de natură a aduce atingere securității statului;

- infracțiunea de sabotaj nu poate fi concepută și săvârșită fără preexistența calității de funcționar sau alt salariat a făptuitorului;

- subminarea economiei naționale presupune existența unei organizații de stat sau obștești a cărei activitate și funcționare normală constituie situația premisă pe care se greșează acțiunea ce constituie elementul material al infracțiunii;

- compromiterea unor interese de stat presupune preexistența unui document sau înscris prin care se constată dreptul ale statului român în raport cu o putere străină ;

- divulgarea secretului care periclitează securitatea statului, în oricare din variantele ei, presupune preexistența unui document sau a unei anumite date secrete a căror divulgare ar periclita securitatea statului, etc.

Inexistența situației premisă face imposibilă săvârșirea faptei prevăzută de legea penală.

g) Latura obiectivă. Infracțiunile contra securității statului sînt, în general,

infracțiuni comisive, elementul lor material realizîndu-se printr-o acțiune care creează o stare de pericol sau, eventual, aduce atingere securității statului.

La majoritatea infracțiunilor contra securității statului, acțiunea care constituie elementul material al infracțiunii este caracterizată printr-o cerință esențială care trebuie îndeplinită, această cerință constituind o condiție pentru existența infracțiunii. Cerința esențială este exprimată prin : "de natură să slăbească puterea de stat" (art.161 și 162 Cod penal), "de natură să aducă în orice mod atingere securității statului" (art.163 Cod penal), "în scopul de a aduce în orice mod atingere securității statului" (art.164 Cod penal), "dacă fapta este de natură să submineze economia națională" (art.165 Cod penal) etc..

Existența cerinței esențiale are o importanță deosebită pentru delimitarea infracțiunilor contra securității statului de alte infracțiuni.

În ce privește urmarea imediată, toate infracțiunile contra securității statului se caracterizează prin existența unei stări de pericol, nefiind necesară producerea unei stingeri securității statului, deci e unei vătămări efective cauzate obiectului corotit. În ce

privește natura acestor infracțiuni, din de vedere al urmărilor ele sînt infracțiuni periculoase.

În cuprinsul laturii obiective, tura de cauzalitate privește numai cauzal fizică, adică legătura cauzală dintre acțiune și inacțiune care constituie elementul material și urmarea imediată. Întrucît armăria asupra relațiilor sociale, sub forma pericolului la care au fost expuse valorile sociale sînt implicite, odată ce s-a dovedit existența activității materiale nu va fi necesară o dată aparte cu privire la raportul de cauzalitate între acțiuni ori inacțiuni și rezultatul materialmente periculos.

h) Latura subiectivă. Infracțiunile contra securității statului se comit, de obicei, cu intenție directă sau indirectă.

În cazul acestor infracțiuni obiective, ceea ce cere ca subiectul să acționeze în vederea realizării unui scop determinat, nu este posibilă decît intenția directă. Asemenea situație există în cazul infracțiunii de trădare prev. în art.155 Cod penal și în cazul infracțiunii de sabotaj prev. în art.164 Cod penal.

1) Infracțiunile contra securității statului sînt susceptibile de desfășurare

./.

timp și pe faze ale activităților prin care se realizează conținutul acestora.

În cazul unora dintre aceste infracțiuni (art.156, 157, 158- raportat la infracțiunea de trădare prin ajutarea inamicului- și art.159-166 Cod penal) actele pregătitoare, constând în producerea sau procurarea mijloacelor ori instrumentelor, precum și în luarea de măsuri în vederea comiterii infracțiunii, sînt asimilate de lege tentativei și sancționate ca atare, conform prevederilor art.173 Cod penal.

La toate aceste infracțiuni tentative este posibilă (cu excepția celor care se săvîrșesc printr-o omisiune) și este incriminată în art.173 Cod penal.

j) Regimul sancționator se caracterizează prin severitatea pedepselor. Astfel, pentru cele mai grave este prevăzută pedeapsa cu moartea, alternativ cu pedeapsa închisorii de la 15 la 20 ani. Pedeapsa cu moartea este însoțită în toate cazurile de pedeapsă complementară a confiscării totale a averii. Pedeapsa privativă de libertate este însoțită de interzicerea unor drepturi și confiscarea parțială a averii.

În cazul celorlalte infracțiuni se prevăd pedepse cu închisoare cu o durată mai redusă (5-15 ani), însoțite în anumite cazuri

./.

de interzicerea unor drepturi și confiscare parțială a averii ori numai de interzicerea unor drepturi.

k) Cauze de nepedepsire sau de re-
re a pedepsei. În scopul prevenirii săvârșirii acestor infracțiuni și pentru a stimula revinerea asupra hotărîrii care stă la baza săvârșirii faptelor, precum și în scopul facilitării descoperirii lor, potrivit art.172 Cod penal participantul care denunță în timp util săvârșirea infracțiunii, astfel ca să fie împiedicată consumarea ei sau dacă împiedică el însuși consumarea infracțiunii și apoi o denunță, nu este pedepsit. Participantul care, după ce urmărirea penală a încetat ori făptuitorii au fost descoperiți, înlesnește arestarea acestora, este sancționat cu o pedeapsă ale cărei limite reduc la jumătate.

1) Competența organelor de cercetare
ale securității. Potrivit dispozițiilor art. 155 Cod de procedură penală, cercetarea penală este efectuată de către organele de cercetare ale securității indiferent de calitatea făptuitorului, numai în cazul următoarelor infracțiuni:

- Infracțiunile contra securității
statului prevăzute în art.155-173 Cod penal

./.

- Unele infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul : divulgarea unor secrete privind interesele obștești - art.251 Cod penal; neglijența în păstrarea secretului de stat - art.252 Cod penal; refuzul înapoierii în țară - art.253 Cod penal; -

- Divulgarea secretului economic - art. 298 Cod penal;

- Contrabanda cu arme, muniții, materii explosive ori radioactive prev. în art.72 lit.b din Legea nr.30/1978, Codul vamal al R.S.România (modificată prin Decretul nr.8 din 13 ianuarie 1983).

Infracțiunea prev. în art.279 alin.3 lit.a și b din Codul penal, privind nerespectarea regimului armelor și munițiilor și infracțiunea prev. în art.128o Cod penal privind nerespectarea regimului materiilor explosive sau radioactive, dacă au avut ca obiect cantități mari sau importante de arme, muniții sau materii explosive ori radioactive au fost scoase din competența organelor de cercetare ale securității prin Decretul nr. 355/1976.

II/. Cauze și condiții care generează
ori favorizează săvârșirea faptelor îndreptate
împotriva securității statului.

Infracțiunile contra securității

./.

statului nu au o cauzalitate care să fie specifică orînduirii socialiste, nu sînt determinate în apariția și evoluția lor de fenomene sociale caracteristice acestei orînduirii, care să țină de esența socialismului, deși în societatea noastră există o serie de situații sau stări de lucruri care pot înlesni sau favoriza comiterea unor asemenea fapte.

Așa cum se subliniază în documentele de partid, pe măsura evoluției societății socialiste faptele infracționale de natură a siguranței securității statului vor deveni tot mai rare fiind cauzate mai ales de o serie de influențe exercitate din exterior.

1.- Necesitatea cunoașterii acestor cauze și condiții.

Cunoașterea cauzelor determinante și a condițiilor favorizante ale infracțiunilor contra securității statului constituie:

- un factor hotărîtor pentru orientarea în perspectivă a activității aparatului de securitate și, mai ales, pentru direcționarea corespunzătoare a muncii de prevenire a acestor organe;

- o necesitate impusă de imperativul adaptării și modernizării continue a metodelor și mijloacelor de muncă, precum și al perfecționării continue a măsurilor de prevenire;

- o condiție esențială pentru informarea exactă a factorilor decizionali competenți, a organelor de partid și de stat, cu privire la evoluția nefavorabilă a unor fenomene sociale, în vederea adoptării unor decizii de natură a asigura un control social mai riguros asupra fenomenelor respective, în vederea prevenirii săvîrșirii de infracțiuni sau^a altor fapte antisociale;

- o modalitate de aducere la îndeplinire a prevederilor legale referitoare la constatarea la timp și în mod complet a infracțiunilor, în vederea tragerii la răspundere penală, cu toată fermitatea a celor care au săvîrșit infracțiuni, astfel încît nici o persoană nevinovată să nu sufere rigorile legii.

De menționat că săvîrșirea unei infracțiuni nu are loc decît la interferența unor cauze și condiții de natură exogenă (care nu țin de persoana infractorului) cu alte cauze și condiții endogene, specifice individului respectiv. Altfel spus, cauzalitatea faptei infracționale concurente se structurează într-un câmp causal complex cu determinări și condiționări multiple, care face posibilă trecerea de la intenție la acțiune numai dacă acest câmp de forțe se stabilizează astfel încît apare o tendință dominantă de comitere a faptei.

2.- Unele cauze și condiții interne pot determina, înlesni sau favoriza săvârșii de infracțiuni contra securității statului.

În condițiile actuale de dezvoltare a societății socialiste în țara noastră, infracțiunile contra securității statului nu constituie o formă a luptei de clasă deoarece nu există clase sociale cu interese antagonist pe de altă parte, în nici o împrejurare totalitatea infractorilor nu se va constitui într-o clasă socială. În realitate, fiecare infracțiune concretă constituie o formă de opoziție a individului izolat față de relațiile sociale dominante, față de cele mai importante cuceriri revoluționare ale poporului. Statistica infracțiunilor contra securității statului pe o perioadă dată nu arată stît "opozitia" existentă în țară, cît mai ales gradul de necesitate al unor indivizi.

Printre aceste cauze și condiții care determină ori favorizează săvîrșirea de infracțiuni contra securității statului, de ordin intern, se numără:

- influențele vechii societăți care se mai fac simțite asupra conștiinței oamenilor. Dintre concepțiile specifice vechii orînduirii sociale, pe fondul cărora se pot comite infracțiuni îndreptate împotriva securității statului, menționăm pe cele cu caract

fascist, naționalist, șovinist, antisemitist etc. Așa cum sublinia secretarul general al partidului "... în trecut, clasele exploata-toare au pus un mare accent pe manifestările șoviste, pe promovarea unor teze șovine, naționaliste, în vederea învrăjbirii oamenilor muncii de diferite naționalități; aceste manifestări aparțin trecutului dar "... nu trebuie să uităm că au lăsat urme, îndeosebi la generațiile mai în vîrstă".

Alături de fascism, concepțiile cu caracter naționalist, prezintă un pericol social deosebit, pericol subliniat și în unele documente de partid în care se arată că: "Oricine încearcă să ducă o politică de învrăjpire națională, duce o politică împotriva socialismului și comunismului și trebuie tratat ca atare, ca dușman al națiunii noastre socialiste". Elementele care se lasă orbite de asemenea concepții reacționare, în anumite condiții și împrejurări, pot trece la acțiuni de propagandă împotriva orînduirii socialiste ori la săvîrșirea altor infracțiuni îndreptate împotriva securității statului. Tocmai ca urmare a acestor convingeri ostile, asemenea persoane pot fi atrase la acțiuni de spionaj și trădare, de defăimare a orînduirii noastre socialiste ori la alte acțiuni ostile, fie de către diverse

servicii de spionaj, fie de către cercurile și grupările reacționare din exterior în slujba cărora se pun cu multă ușurință.

Imbinarea naționalismului cu iredentismul, cu punerea la îndoială a legitimității istorice a suveranității statului român asupra unor teritorii românești, sporește și mai mult pericolul social al acestor concepții, afectează direct interesele statului nostru, pune în pericol unitatea, suveranitatea și independența acestuia.

Pe lângă aceste concepții profund reacționare, o serie de mentalități înapoiate, care contrapun interesele strict individuale intereselor generale ale societății, pot favoriza săvârșirea de infracțiuni contra securității statului ori comiterea altor fapte antisociale. Asemenea mentalități, determinate în principal de influența unor moravuri burgheze și de anumite deficiențe de ordin educațional "...se manifestă în primul rând prin atitudinea față de proprietatea socialistă, furturile, delapidările, sustragerile de orice fel lovesc în interesele tuturor oamenilor muncii, sînt acte ostile construcției socialiste, de aceea trebuie considerate, așa cum spunea Lenin, acte contrarevoluționare". Tendințele de parazitism, încercarea de a trăi fără muncă, de a primi cît mai mult

de la societate oferind cît mai puțin, desfrîs moral, tendința de a duce o viață de lux prin câștiguri ilicite, necinstea, minciuna, carismul, favoritivismul, nepotismul, spiritul individualist, sustragerea de la îndeplinirea obligațiilor sociale etc."...pot avea consecințe deosebit de grave asupra poziției omului în societatea de azi. Ele pot duce pînă la urmări descompunerii morale și politice a celor care devin prizonierii acestora, inclusiv la comiterea de acte ce pot aduce prejudicii societății, propriului popor, patriei socialiste, cauzei socialismului".

Alte mentalități retrigrate, cu efecte nocive asupra comportamentului social al diferitelor persoane, privesc numeroasele forme de manifestare ale misticismului, unele cu caracteristici elementare nu numai anticomuniste, ci și anti-sociale, atitudinea de admirație și de ploconire de tot ceea ce vine de peste hotare, indiferent dacă este valoros sau nu, reîncadrarea în activitate socială utilă a unor copii de cămin de părinții acestora, tendința de a consuma mult decît poate asigura societatea, pusă în evidență la recenta Conferință Națională a partidului și altele.

Totodată, "...în țările socialiste găsim și renegați, elemente decalate care

pentru un pumn de arginți, își trădează patria, se pun în slujba cercurilor reacționare, a dușmanilor propriului popor". Indiferent dacă asemenea elemente au făcut sau nu parte din fostele partide burgheze, din fostele clase exploatare, ori din aparatul de represiune burghez, din organizația legionară sau din alte grupări reacționare, organele noastre de securitate trebuie să acționeze cu toată fermitatea pentru aplicarea legii atunci când acțiunile acestora, îndreptate împotriva securității statului, a orânduirii noastre socialiste, nu au putut fi prevenite.

O altă condiție care poate favoriza săvârșirea de infracțiuni contra securității statului constă în existența anumitor deficiențe în asigurarea unei bune cunoașteri a legilor și în organizarea și efectuarea unui control permanent asupra realizării acestora. Însăși neaplicarea uniformă a legii și netragerea la răspundere penală cu toată fermitatea a celor care au săvârșit infracțiuni poate fi interpretată ca o dovadă de slăbiciune de către unele elemente interesate, transformându-se astfel într-o primă de încurajare dată infractorilor. Așa cum s-a arătat, umanismul nostru socialist nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune aplicarea cu toată fermitatea a legilor, apărarea valori-

lor fundamentale ale orânduirii de orice stingere care li s-ar putea aduce, respectându-se în toate cazurile principiul potrivit căruia orice persoană vinovată trebuie să sufere rigorile legii și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală. Echitatea noastră socialistă presupune aplicarea unitară a legii, tragerea la răspundere a tuturor celor care comit infracțiuni, indiferent de calitatea persoanei respective, de funcția pe care a îndeplinit-o sau o îndeplinește la un moment dat.

Existența și creșterea decalajelor dintre nivelul aspirațiilor și mijloacele legale de care dispun o serie de indivizi pentru realizarea acestora poate constitui una din condițiile statului. Este cunoscut că dezvoltarea socială duce la apariția unor noi nevoi individuale. De fapt, la nivel individual, progresul social este resimțit toamă prin crearea și satisfacerea de noi și noi nevoi ale subiectului social. Apariția și evoluția unor aspirații (nevoi individuale) care nu pot fi realizate integral și imediat, duce la crearea unei discrepante dintre cererea și ofertă, între ceea ce indivizii pretind și ceea ce societatea poate satisface. Pe lângă faptul că acest decalaj creează sentimentul de frustrare, el poate fi exploatat în mod abil de o serie de agenți

ai serviciilor de spionaj străine, de emigranți ai cercurilor feactionare din străinătate, unii comercianți străini etc. Unii indivizi slabi pregătiți din punct de vedere politic, roboți de dorința de înavuțire, de procurare pe orice cale a unor bunuri materiale de conveniență străină, atunci când satisfacerea acestor nevoi este mai dificilă în țara noastră sunt dispuși să trădeze, îndeplinind întocmai cererile stăpînitorilor lor din străinătate, uneori venind chiar în întîmpinarea lor și propunînd ei înșiși noi "afaceri" de natură să aducă atingere securității statului.

Așa cum se cunoaște, străinii intervin în coruperea unor cetățeni români și în atragerea acestora la acțiuni ostile statului nostru, începînd prin a le crea în mod artificial unele nevoi individuale și prin a le satisface numai în parte, speculînd totodată anumite trăsături negative de caracter, deficiențe educaționale, concepții și mentalități retrăse etc. În momentul în care unele nevoi individuale au devenit acute, uneori și sub presiunea mediului familial, a anturajului, a altor grupuri de persoane, cetățeanul este condiționat să procure acele bunuri de care are nevoie pentru îndeplinirea anumitor cereri sau condiții cum este procurarea unor documente sau date cu caracter

secret, sprijinirea în încheierea unor contracte economice dezavantajoase părții române, cu legerea unor date care urmează a fi folosite în scop denigrator etc. Concomitent, prin folosirea diverselor mijloace de persuasiune, cetățeanul român este convins că riscurile sînt minime în raport cu importanța sau dificultățile de procurare a bunurilor sau valorilor pe care le dobîndește. Astfel se ajunge la trădare, la divulgarea secretului de stat și la comiterea altor infracțiuni contra securității statului. Și aceasta cu atît mai mult cît condițiile impuse de străin, și uneori mijloacele pe care acesta le pune la dispoziție nu implică sacrificarea unor interese strict personale, nu afectează bugetul familial, ci presupun numai acceptarea unor riscuri care apar ca eventuale în momentul respectiv.

O parte importantă a concepțiilor și mentalităților reacționare la care ne-am referit constituie rămășițele ale vechii orînduirii sociale dar o bună parte din acestea sînt datorate influențelor exercitate din exterior asupra unor membri ai societății noastre. În urmare, cauzalitatea infracțiunilor contra securității statului nu se rezumă la anumite cauze și condiții interne, ci cuprinde și

cauze și condiții de proveniență străină, rezultat al propagandei reacționare desfășurate din exterior împotriva țării noastre.

2. Unele cauze și condiții externe care pot determina, înlesni sau favoriza săvârșirea infracțiunilor contra securității statului și a altor fapte antisociale.

Practica muncii organelor de securitate atestă intensitatea și periculozitatea social deosebită a propagandei reacționare desfășurate din exterior, propagandă care urmărește nu numai discreditarea orânduirii socialiste din țara noastră, minimalizarea și denaturarea realizărilor obținute de poporul român și a realităților din țara noastră, ci și realizarea scopurilor unor țări capitaliste prin amestecarea în treburile interne ale țării noastre, prin acțiuni de spionaj și diversiune ideologică prin încurajarea și instigarea la acțiuni ostile a unor elemente cu concepții reacționare, anarhice, turbulente, așa-zise protestatave.

Așa cum se cunoaște, pentru realizarea politicii de reîmpărțire a tonelor de influență și asigurarea condițiilor necesare în vederea obținerii de materii prime cât mai ieftine și a desfacerii produselor lor finite, țările capitaliste recurg la o serie de metode, cum

ar fi: acordarea de ajutoare militare, erijarea în arbitri ai rezolvării unor probleme între state, condiționarea acordării unor facilități economice de anumite orientări în politica internă a unor state, aștigarea rivalităților naționale și religioase dintre diferite grupări etnice sau cultice pentru crearea unor stări de tensiune în statele respective, amenințarea cu forța etc.

Așa cum arăta secretarul general al partidului "...o serie de cercuri reacționare imperialiste încearcă să folosească mijloacele propagandistice de care dispun pentru a defăima țările socialiste, pentru a contracara influența ideilor socialismului asupra conștiinței popoarelor, pentru a diminua prestigiul socialismului în lume". De asemenea, pentru a crea confuzii în rândul diferitelor păături sociale, într-o serie de țări capitaliste se reduc în actualitate teorii perimate și compromise la timpul lor, are loc o reactivare a cercurilor reacționare, neofasciste care încearcă să învenineve atmosfera politică internațională, se desfășoară o intensă activitate propagandistică de ponegrire a României și se încearcă să se pună la îndoială capacitatea orânduirii socialiste de a soluționa problemele dezvoltă-

rii sociale în epoca noastră."

Propaganda naționalist-șovină, de deturare a realităților din țara noastră, deratată din exterior încearcă să dezorienteze menii muncii de alte naționalități, iar în spatele așa-ziselor probleme umanitare se desfășoară o susținută activitate de instigare la emigrare a unor cetățeni români, urmărindu-se în ultimă instanță "...dezorganizarea unor sectoare de activitate ale societății noastre, crearea unor greutăți statului român. Tot în legătură cu așa-numita politică umanitară documentele de partid apreciază că "Este greșit să considerăm drept politică umanitară acordarea de către unele țări de azil polițienesc al infractorilor, spionilor și trădătorilor, celor care își reneagă patria". Posibilitatea deschisă unor elemente infractoare de a obține azil politic într-o serie de țări capitaliste face parte din politica acestor țări, de înajurare a unor indivizi la comiterea de fapte antisociale și constituie o condiție care, anumite circumstanțe, poate atârna destul de greu în balanța cauzalității unora dintre fracțiunile contra securității statului.

Vorbind despre "dreptul" omului de a emigra, propaganda reacționară din exterior urmărește recrutarea forței de muncă intel

tuale ieftine, promovarea unor concepții cosmopolite care urmăresc anihilarea spiritului național de libertate și promovarea politicii de dominație și asuprire a altor popoare. Nu scapă acestei intense activități propagandistice nici diversele domenii ale artei și culturii, încercându-se acreditarea apolitismului și promovându-se idei potrivit cărora semenii de cultură de află deasupra societății și nu trebuie să răspundă pentru creațiile lor în fața nimănui prin toate acestea exprimându-se de fapt "...tendința proprie ideologiei celei mai reacționare, a negării rolului maselor în viața socială în făurirea istoriei, urmărindu-se totodată, dezarmarea și demobilizarea forțelor revoluționare, ruperea culturii și artei de aceste forțe, punerea creației spirituale în slujba claselor exploatare. Influența acestor teorii și concepții reacționare se exercită și asupra unor membri ai societății noastre, nu odată criticându-se publicarea unor creații artistice care contravin sau care sînt de natură a dăuna educației tineretului ori care fac apologia modului de viață burghez, a unor concepții și mentalități mai mult sau mai puțin străine de orînduirea noastră socialistă.

In afara acestor influențe din exterior printru cauzele care determină și condițiile care înlesnesc sau favorizează săvârșirea și fracțiunilor contra securității statului trebuie situate și acțiunile directe îndreptate împotriva țării noastre de către serviciile de spionaj străine, emigrația reacționară română și de alte naționalități, centrele tice și sectante, organizațiile și grupările terorist-diversioniste, posturile de radio străine și organele de presă care, finanțate de cercurile imperialiste, desfășoară acțiuni de culegere de date și informații cu caracter secret ori nedestinate publicității și de defăimare a orânduirii sociale și de stat țara noastră. Acțiunile directe îndreptate împotriva României urmăresc și răspândirea unor zvonuri alarmiste, instigarea la mânia și comportamente antisociale, subminarea economică și politică a statului etc. și pot fi, de regulă, realizate fără corupere și atragerea la activități de acest gen a cetățeni români lipsiți de patriotism, având după obținerea unor avantaje materiale, o concepție și mentalități retrograde, mișcări naționaliste, obscurantiste și nu rareori anticomuniste.

In cazul cetățenilor români aflați în

străinătate și mai ales a celor care rămân vreme îndelungată în diferite țări capitaliste, asupra acestora se exercită o presiune permanentă, elaborată și realizată pe termen lung, prin folosirea unor strategii, metode și mijloace de indoctrinare anticomunistă, de șantaj ori corupție, în vederea atragerii lor la diferite genuri de acțiuni ostile îndreptate împotriva țării noastre. Toate acestea impun o selecționare riguroasă, pe criterii profesionale și ideologice, a persoanelor care sînt trimise la posturi în străinătate, efectuarea unor verificări temeinice cu privire la persoana și viața acestora, la devotamentul lor real față de patrie și față de cauza socialismului.

Un anumit gen de propagandă reacționară de desfășoară în țară, ceva mai voalat atît de către cetățenii străini, emisarii unor cercuri și grupări reacționare, ai unor centre cultice sau sectante, cît și prin intermediul ambasadelor, consulatelor, reprezentanțelor comerciale, bancare sau tehnice, bibliotecilor străine și a altor forme instituționalizate de reprezentare.

Folosind arsenalul propagandistic de care dispun, concentrîndu-și eforturile îndreptate împotriva țării noastre, statele capitaliste

pot determina apariția unor stări de confuzie în conștiința anumitor persoane, pot inocula concepții și mentalități retrograde, pot contribui la iritarea unor relații existente între diverse grupuri sociale sau profesionale, pregătindu-și astfel terenul prielnic pentru recrutarea viitorilor trădători de țară, așagizilor protestatari a viitorilor autori de infracțiuni contra securității statului.

3. Sarcinile organelor de securitate privind stabilirea cauzelor și condițiilor care generează sau favorizează săvârșirea infracțiunilor date în competența organelor de cercetare ale securității.

Așa cum s-a arătat, în prezent, se îngustează continuu baza socială care generează elemente ostile sau manifestări antisociale, deoarece "... în România nu mai există astăzi forțe în stare să pună în pericol cuceririle revoluționare. Cu toate acestea, datorită periculozității acestor elemente sociale deosebite pe care o prezintă infracțiunile contra securității statului și importanța acestor valori sociale protegute prin norme penale care incriminează aceste infracțiuni, organele de securitate trebuie să dea dovadă de vigilență și combativitate, fermitate și intransigență față de toți cei care încearcă să atenteze la aceste valori.

Pentru aceasta este necesară o cunoaștere aprofundată a situației operative, a cauzelor și condițiilor care determină, înlesnesc sau favorizează săvârșirea unor asemenea fapte. Stăpânirea situației operative de către aparatul de securitate presupune nu numai cunoașterea stării acestuia la un moment dat, ci și întreprinderea unor acțiuni concrete de prevenire a degenerării unor fapte, fenomene sau situații în infracțiuni de natură a afecta securitatea statului. Mai mult decât atât, pe baza unei cunoașteri temeinice a cauzalității fenomenelor antisociale, stăpânirea situației operative implică evaluarea continuă a tendințelor de evoluție ale acestuia și adaptarea permanentă a aparatului metodologic existentelor aceste pendințe.

Stabilirea cauzelor și condițiilor reale ale infracțiunilor contra securității statului și ale altor manifestări antisociale - dintre cele care fac obiectul măsurilor de prevenire - trebuie să fie urmată de luarea unor măsuri prompte, în colaborare cu organizațiile de masă și obștești, cu alte organe de stat și cu colectivele de oameni ai muncii, măsuri care să ducă la înlăturarea acestor cauze și condiții, la crearea unui climat de intoleranță față de infracțiuni și infractori, față de cleveteală, pălăvrăgeală

colportarea unor știri tendențioase sau denigratoare, răspîndirea de zvonuri alarmiste etc

În aceeași măsură în care cunoașterea cauzalității infracțiunilor și a altor fapte antisociale, cu care se confruntă organele de securitate, constituie un important factor de optimizare și eficiență a deciziilor, în aceeași măsură stabilirea cauzelor și condițiilor specifice unui anumit caz concret, servește la asigurarea eficienței măsurilor cu caracter penal sau de prevenire întreprinse. Viața demonstrează că atîta timp cît nu se procedează la eradicarea răului, la anihilarea cauzelor și condițiilor care determină sau favorizează diferite comportamente antisociale, se menține posibilitatea repetării unor asemenea fapte, fie din partea persoanei respective, fie din partea unei alte persoane.

Din aceste motive, toți ofițerii de securitate trebuie să stabilească în toate împrejurările cauzele și condițiile care au determinat, înlesnit sau favorizat faptele ce fac obiectul măsurilor de prevenire și să acționeze în funcție de acestea.

Prin dispozițiile art.202 alin.4 Cod de procedură penală, se instituie obligația organelor de urmărire penală de a strînge date cu

privire la împrejurările care au determinat, înlesnit sau favorizat săvîrșirea infracțiunilor, această obligație revenind și organelor de cercetare ale securității. În toate cazurile, strîngerea acestor date trebuie urmată de valorificarea lor în scop de prevenire.

Așa cum sublinia secretarul general al partidului, "principala noastră preocupare trebuie să fie de a-i împiedica pe oameni să comită abateri, iar atunci cînd o fac, de a-i ajuta să se îndrepte". Această sarcină prioritară a organelor securității nu poate fi realizată la nivelul cerințelor impuse de conducerea de partid și de stat, fără o preocupare constantă pentru cunoașterea cauzelor și condițiilor care generează ori favorizează săvîrșirea infracțiunilor sau a altor fapte antisociale.

În același timp, organele de securitate trebuie să asigure tragerea la răspundere penală, cu toată fermitatea, a celor care au săvîrșit infracțiuni date în competența acestor organe. Alături de organele de partid, de celelalte organe de stat, de organizațiile de masă și obștești și alți factori educaționali existenți în societatea noastră, trebuie "...să combatem cu hotărîre și să demascăm toate mentalitățile retrograde, mistice, să desfășurăm

o luptă ascuțită împotriva influențelor bur-
gheze în conștiința și viața oamenilor, să
luăm atitudine hotărâtă împotriva naționali-
mului, șovinismului, rasismului, antisemitis-
mului, a oricăror încercări de învrăjbiere și
înjosire a omului, ca minifestări ale forțe-
lor reacționare care, în actualele împrejurări
internaționale, apelează din nou la metode și
practicile vechi pentru a slăbi coeziunea și
unitatea forțelor progresiste, a maselor popu-
lare, în lupta împotriva imperialismului și co-
lonialismului, împotriva războiului, pentru o
politică de pace și independență națională.

--oo00oo--